

Column

Ik wens je veel evenementen

In januari blikten we terug op een jaar 2022 met meer concerten en festivals dan ooit. Dat hadden we, met twee verboden maanden als start, eigenlijk niet gedacht. De urgentie die iedereen voelde om weer evenementen neer te zetten was groot. Natuurlijk waren er veel doorgeschoven titels, maar toch ook weer een hoop nieuwe evenementen.

En dan gewoon doorgaan richting 2023? Met de dreigingen die na de zomer hernieuwd op ons afkwamen kan je dat niet zomaar zeggen. In de glazen bol kijken, waar gaan we heen? Inmiddels is de agenda van grote festivals en concerten zeer vol gestroomd. Ze laten minder ruimte aan nieuwe initiatieven en kleinere shows, als die niet voor het eigen hachje opkomen. De meeste steden hebben een meer dan gevulde evenementenkalender, dus we zoeken weer naar elk plekje waar nog wel wat mag. En elk dorp of gehucht in noord, oost en zuid heeft toch ook al bijna elk weekeinde wat te beleven.

Gaan we dan bijbuigen? Eigenlijk moet je je instellen op een nieuwe stand, waarbij een aantal dingen niet automatisch meer goed komt. De plek die je wilt is niet automatisch meer beschikbaar. Evenementen worden opnieuw tegen het licht gehouden in omgevingsvisies en omgevingsplannen. De stem van de burger is na corona kritischer geworden, terwijl we dachten dat iedereen blij was ons weer te verwelkomen. We moeten functioneren in wat ambtelijk 'het stelsel van de schaarse vergunningen' heet. Dat betekent dat je evenement goed en gewaardeerd moet blijven.

De kosten zijn ondertussen hard aan het stijgen. Een zwaar negatief effect op onze toekomst, tenzij je je tijdig aanpast aan de nieuwe werkelijkheid van de cultureel-ondernemer-van-nu. De lonen van je medewerkers, al dan niet vast of heel flexibel, zijn stevig gestegen of doen dat nu. De materiaalprijzen zijn door blijven stijgen met minimaal de inflatie. Hoog dus. Helaas zijn de meeste organisatoren te bedeesd om te vragen wat ze nu echt moeten vragen aan het publiek. Dus op weg naar te weinig opbrengsten voor het bedrijf dat al te weinig vet op de botten heeft?

En kan je wel alles vragen aan het publiek? De kostenstijgingen zijn overal, dus welke prijselasticiteit mogen we verwachten? De afgelopen weken lieten steeds meer verhalen horen van festivals zonder entreeheffing die in problemen komen. Als je weet dat je, als voorbeeld, als entreeheffend festival 15% extra aan je ticketkopers moet vragen om zelf op 0 te blijven... dan weet je ook dat een evenement zonder kaartverkoop die 15% uit subsidies, fondsen, sponsoring en horeca moet halen. Terwijl daar de eerste inschattingen en indexen maar een paar procent soelaas lijkt te bieden.

Dus: stoppen maar? Nee, niet allemaal, maar wel heel goed kijken naar wat ervoor zorgt dat je als cultureel ondernemer niet alleen een mooi evenement neerzet maar ook kan blijven bestaan. Alles tegen het licht durven houden. En dan heel welbewust weer het mooiste evenement van het jaar neerzetten. In weer een mooi evenementenjaar 2023! Ik zal graag in de komende columns aspecten van dat werk tegen het licht houden.

Willem Westermann

Vereniging van Evenementenmakers

www.vvem.nl

